EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.10.2015
COM(2015) 494 final

2015/0238 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Motiv och syfte med förslaget

Enligt artikel 395.1 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat *momsdirektivet*) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i det direktivet för att förenkla uppbörden av skatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Genom en skrivelse som registrerades vid kommissionen den 22 maj 2015 ansökte Förenade kungariket om tillstånd att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 16 och 168 i momsdirektivet. Genom en skrivelse av den 5 juni 2015 underrättade kommissionen i enlighet med artikel 395.2 i momsdirektivet övriga medlemsstater om Förenade kungarikets ansökan. Genom en skrivelse av den 8 juni 2015 underrättade kommissionen Förenade kungariket om att den hade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för behandlingen av ärendet.

Allmän bakgrund

Enligt artiklarna 168 och 168a i momsdirektivet har en beskattningsbar person rätt att dra av mervärdesskatt för inköp i samband med beskattade transaktioner. I artikel 26.1 a i samma direktiv föreskrivs att användning för privat bruk av en vara som ingår i en rörelses tillgångar ska likställas med tillhandahållande av tjänster mot ersättning, om avdragsrätt förelegat för mervärdesskatten på dessa varor. Detta system möjliggör återvinning av mervärdesskatt som ursprungligen dragits av i samband med privat bruk.

När det gäller företagsbilar som delvis används för privata (rörelsefrämmande) ändamål är det ofta svårt att beräkna och beskatta den privata användningen enligt ovannämnda regler.

I detta sammanhang har Förenade kungariket tillämpat en särskild ordning för schablonmässig beskattning av privat bruk, som godkändes genom rådets beslut 86/356/EEG av den 21 juli 1986 om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa schablonbeskattning vid icke avdragsgill mervärdesskatt som tas ut på företagsbilars bränsleförbrukning[1], på grundval av motorns slagvolym och typen av bränsle.

Denna ursprungliga avvikelse upphävdes och ersattes av rådets beslut 2006/659/EG av den 25 september 2006 om bemyndigande för Förenade kungariket att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 5.6 och artikel 11 A.1 b i direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter[2], genom vilket en schablonmässig beskattning av privat bruk infördes på grundval av bilens utsläpp av koldioxid. Denna ordning grundar sig på att det finns ett direkt förhållande mellan utsläpp och förbrukad bränslemängd, då högre utsläpp har samband med större bränsleförbrukning. Utifrån dessa utsläppsnivåer beräknas bränsleförbrukningen per kilometer, som sedan kombineras med den genomsnittliga körsträckan för privata ändamål, som fastställs på grundval av uppgifter om direkta skatter, och detaljhandelspriset för motorbränsle. Detta resulterar i en avgift för privat bruk som motsvarar beloppet av mervärdesskatten på det privata bruket av fordonet. Denna avgift uppräknas en gång om året för att ta hänsyn till förändringar i bränslepriserna.

---

1 EGT L 212, 2.8.1986, s. 35.

2 EUT L 272, 3.10.2006, s. 15.

Enligt Förenade kungariket har denna ordning visat sig vara ändamålsenlig och har lett till en avsevärd förenkling för både företag och skatteförvaltningen. I detta sammanhang bör det påpekas att ordningen är frivillig för beskattningsbara personer, som också kan välja att omfattas av de normala reglerna. Det uppskattas emellertid att omkring 230 000 fordon omfattas av förenklingen.

På grundval av detta har Förenade kungariket ansökt om att få förlänga tillämpningen av avvikelsen.

Det ovannämnda beslutet, som upphör att gälla den 31 december 2015, antogs på grundval av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund[3], som utan väsentliga innehållsmässiga ändringar ersattes av momsdirektivet, vilket därför utgör rättslig grund för det föreliggande beslutet.

En eventuell ansökan om förlängning efter den 31 december 2018 bör åtföljas av en rapport om hur ordningen fungerar.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 395 i momsdirektivet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Mot bakgrund av den bestämmelse i momsdirektivet som ligger till grund för förslaget avser förslaget ett område där unionen har exklusiv befogenhet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

Proportionalitetsprincipen

Beslutet avser ett bemyndigande som beviljas en medlemsstat på dess egen begäran och utgör därför ingen förpliktelse.

Med hänsyn till avvikelsens begränsade omfattning står den särskilda åtgärden i proportion till det mål som eftersträvas, nämligen att förenkla förfarandet för uppbörd av mervärdesskatt. Det går inte utöver vad som är nödvändigt för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt inom en viss sektor.

Ordningen fortsätter att vara frivillig för beskattningsbara personer.

- **Val av instrument**

Enligt artikel 395 i momsdirektivet är en avvikelse från de gemensamma mervärdesskattereglerna möjlig endast om rådet på kommissionens förslag ger ett enhälligt bemyndigande. Ett rådsbeslut är också det lämpligaste instrumentet, eftersom det kan riktas till enskilda medlemsstater.

[3] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag grundas på en ansökan från Förenade kungariket och berör endast denna medlemsstat.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Någon extern experthjälp har inte behövts.

- **Konsekvensbedömning**

Syftet med förslaget till beslut är att förenkla uppbörden av mervärdesskatt när det gäller företagsbilar som delvis används för rörelsefrämmande ändamål, och det har därför potentiellt positiva effekter.

För de beskattningsbara personer som väljer att använda denna ordning minskar den de administrativa bördorna och efterlevnadskostnaderna genom att avskaffa kravet att i detalj registrera alla körsträckor för varje företagsbil för mervärdesskatteändamål. Sådana krav på registerhållning är sannolikt tidsödande och medför ofta betydande administrativa bördor för relativt små skattebelopp. Förenklingsmetoden minskar också bördan för skattemyndigheterna, som annars skulle behöva granska ett stort antal enskilda situationer.

På grund av det snäva tillämpningsområdet och den begränsade tillämpningsperioden kommer åtgärden under alla omständigheter att få begränsade effekter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget negativt.

5. ÖVRIGA INSLAG

Förslaget innehåller en klausul om en automatisk bortre tidsgräns, den 31 december 2018.

2015/0238 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[4], särskilt artikel 395.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets beslut 2006/659/EG[5] bemyndigades Förenade kungariket att tillämpa särskilda förenklingsåtgärder för att schablonmässigt fastställa den andel av icke avdragsgill mervärdesskatt som avser kostnader för bränsle i företagsbilar som inte uteslutande används för rörelsen. Ordningen är frivillig för beskattningsbara personer och baseras på den mängd koldioxid som bilen släpper ut, eftersom det finns ett proportionellt samband mellan utsläpp och bränsleförbrukning och därmed bränslekostnader.

(2) Genom en skrivelse som registrerades vid kommissionen den 22 maj 2015 ansökte Förenade kungariket om tillstånd att fortsätta att tillämpa åtgärden.

(3) Kommissionen informerade övriga medlemsstater om Förenade kungarikets ansökan genom en skrivelse av den 5 juni 2015. Genom en skrivelse av den 8 juni 2015 underrättade kommissionen Förenade kungariket om att den hade alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av ansökan.

(4) Enligt Förenade kungariket har ordningen verkligen lett till en förenkling, både för beskattningsbara personer och för skatteförvaltningen, av förfarandet för uppbörd av mervärdesskatt vad gäller bränslekostnader för företagsbilar. Förenade kungariket bör därför bemyndigas att tillämpa åtgärden till och med den 31 december 2018.

(5) Om Förenade kungariket överväger en ytterligare förlängning efter 2018, bör en rapport lämnas in till kommissionen tillsammans med ansökan om förlängning senast den 31 mars 2018.

(6) Den avvikande åtgärden kommer inte att negativt påverka unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

---

4 EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

5 Rådets beslut av den 25 september 2006 om bemyndigande för Förenade kungariket att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 5.6 och artikel 11 A.1 b i direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter (EUT L 272, 3.10.2006, s. 15).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från artiklarna 26.1 a, 168 och 168a i direktiv 2006/112/EEG bemyndigas Förenade kungariket att från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2018 på grundval av schablonbeskattning fastställa den andel av mervärdesskatten som avser kostnader för bränsle som används för privata ändamål i företagsbilar.

Artikel 2

Den andel av skatten som avses i artikel 1 ska anges i fasta belopp, med utgångspunkt i fordonstypens koldioxidutsläpp, som återspeglar bränsleförbrukningen. Förenade kungariket ska justera dessa fasta belopp varje år för att återspegla förändringar av den genomsnittliga bränslekostnaden.

Artikel 3

Den ordning som införs med stöd av detta beslut ska vara frivillig för beskattningsbara personer.

Artikel 4

En eventuell ansökan om förlängning av åtgärden enligt detta beslut ska lämnas in till kommissionen senast den 31 mars 2018 och ska åtföljas av en rapport som innefattar en granskning av åtgärdens tillämpning.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande